

Отац Обрен Јовановић: Господ Бог је постао наш брат и вјечни сабрат

На празник Светог архиђакона Стефана, у недељу 9. јануара 2022. године, у цркви посвећеној овом светитељу у херцеговском селу Сушћепан, Свету литургију су служили протојереј-ставрофор Обрен Јовановић, архијерејски намјесник херцеговски, уз саслужење пароха херцеговског и сушћепанског оца Владана Пантелића и ђакона Ненада Ковача.

На светом богослужењу је одговарао херцеговски хор Светог Саве и дјеца полазници школе вјеронауке. Послије Литургије, преломљен је славски колач у част Светог архиђакона Стефана, а потом је уприличена и традиционална литија око храма. Литургијском бесједом на тему јеванђелске перикопе, као и данашњег празника, вјерницима се обратио отац Обрен Јовановић.

Започињући своје слово радосним божићним поздравом „Мир Божији Христос се роди“, отац Обрен је казао да је овај дан благословен, јер се у њему родио

Господ, како би роду људском донио мир, благослов, радост и спасење. Божић се празнује три дана и најрадоснији је празник у нашим породицама, јер нас уздиже до небеса, „јер Господ је сишао са небеса, узео наше тијело, дотакао се ове земље, да би ми грешни људи постали богови по благодати, како су то говорили Свети Оци, и Господ Бог је постао наш брат и вјечни сабрат“.

Отац Обрен је нагласио да нас Господ благосиља када се скупљамо око наших храмова и указао на њихову важност, рекавши да су храмови свједоци самога Христа, Његовог Рођења, Његовог Васкрсења, “па о Божићу овај храм и сви храмови личе на витлејемску пећину у којој се Господ родио”. Данас, као и сваке недеље, славио и Христово Васкрсење, и тада сваки храм постаје гроб из којег је Господ васкрсао и одакле је засијала вјечна и непролазна свјетлост и вјечно спасење роду људском.

У наставку бесједе, отац Обрен је казао да нема љепшег примјера од Светог Стефана, који је живио вјером у Рођеног и Васкрслог Христа, који је ту вјеру посвједочио својим животом, положивши своју младост и поставши првомученик.

Позивајући се на Дјела апостолска, објаснио је да је Свети Стефан страдао због своје праве вјере и чистог срца. Људска сујета је и тада, као и увијек, нашла разлог да осуди оно што је свето и честито, што је везано за самога Бога. У своме страдању на правди Бога, он се молио и видио отворена Небеса и Сина Божијег који сједи на престолу славе поред свога Оца. Такође се молио за своје мучитеље, „и то је оно што раде прави хришћани, што ради Црква православна, Црква хришћанска ево више од двије хиљаде година. Молимо се за себе, молимо се за спасење свијета, и за оне који чине неправду и нама и Цркви Божијој и свима желимо спасење.“

Потом се осврнуо на личност Савла, рођака Светог Стефана, који је учествовао у његовом мучењу и убиству. То што је Савле постао Павле, велики апостол и учитељ Цркве, чије посланице се читају свуда у хришћанству, говори нам да је спасење могуће свакоме, ако се покаје и повјерује у Богомладенца Христа.

„Никада није касно да учинимо добра дјела, никада није касно да се покајемо, никада није касно да повјерујемо у Богомладенца и Васкрслога Христа, јер су нам двери царске увијек отворене, онима који то хоће, јер вјера је израз слободе, којом је Бог даривао човјека, а то је највећи дар и зато је Господ дошао, да нам дарује слободу“ закључио је отац Обрен.

На крају је честитао славу и пожелио благослов пароху оцу Владану, свим свечарима и парохијанима, а нарочито дјеци, која се уче правој вјери од добрих људи који им преносе традицију свога мјеста, да би је и они сјутра пренијели својим потомцима.

mitropolija.com